

Finntroll, En M

En Mktig Hr

D jag rest mitt tryne mot den eviga skyn,
Jag hrde ett lte jag aldrig glmma. En hr
s mktig vid skogens bryn. F denna
syn ens kunnat drmma.

Jag tog mitt spjut jag lyfte mitt horn, Frn
hornets lppar en mktig ton. Hren lystrade marscherade
fram. De gav mig sitt liv, bergets stamm.

En gva av urbergets ande, En pakt som alla
glmt. Nu tgas de fram p knotiga ben.
Fram, fram, fram.

Blodet nu rinna i floder. ver mark och flod.
Ett svek nu skymtats av vise. F ron lyssna d.

En gva av urbergets ande, En pakt som alla
glmt. Nu skyntas fjrran lnder
Fram, fram, fram.

I r de vandrat, krigets vg. Blod ur vst och
guld frn st. D en tjrn som var mnens lek.
Blev segerns slut och ett digert svek.

Hon vadat dr i brjans gyttja. Slitit sitt hr med
ormars gift. Sugit sjlar och mannamod. Det varit
hennes avgrund i tusen r.

En gva av urbergets ande, en pakt som alla
glmt. Nu tgas de fram p knotiga ben,
Fram, fram, fram.

Blodet nu rinna i floder. ver mark och flod.
Ett svek nu skymtats av vise.
F ron lyssna d.

En gva av urbergets ande, En pakt som alla
glmt. Nu skyntas fjrran lnder.
Fram, fram, fram.